

SKÄRGÅRDARNAS RIKSFÖRBUND

Till Fiskeriverket
Box 423
401 26 Göteborg

Remissvar över förslaget till förändringar i Fiskeriverkets föreskrifter 2004:36 och 2004:37, förslag om fredning av ål

Skärgårdarnas Riksförbund, SRF, representerar den fastboende befolkningen runt hela kusten från Luleå skärgård i norr till Koster i väster samt på öarna i de stora insjöarna. Förbundets medlemmar är 14 regionala skärgårdsföreningar. Vi arbetar med förutsättningarna för boende, arbete och service året runt i landets skärgårdar.

Nej till förslaget

Skärgårdarnas Riksförbund vill bestämt avstyrka förslaget om fridlysning av ål.

Dåligt förankrat förslag

Vi anser att förslaget är dåligt förankrat bland de berörda skärgårdsbor som fiskar ål men som många gånger inte är licensierade yrkesfiskare. Ålfisket är ett utpräglat kustfiske med redskapen helt nära stranden och på grunda bottenar. Det betyder att många skärgårdsbor och insjöfiskare fiskar med stöd i enskild fiskerätt. Därför är den vanlige ålfiskaren normalt inte en licensierad yrkesfiskare. Det är därför anmärkningsvärt att inte förslagen till åtgärder bättre diskuterats med företrädare för landets bofasta skärgårdsbor.

Ålfiskets betydelse

I remissen framgår att antalet ålfiskare som drar upp små mängder per person är stort. Det som inte tydligt framgår är att ålfisket är ett utpräglat säsongfiske. Med ett fiske under endast ett par månader har också relativt små fångster en stor betydelse i en samlad ekonomi i ett skärgårdsföretag. Givetvis skulle detta småskaliga fiske inte förekomma om det inte var

lönsamt i familjernas samlade ekonomi. Detta förhållande anser vi inte är tillräckligt uppmärksammat.

Ålen är vår mest internationella fisk

Ålen har en livscykel som sträcker sig över många länder och hav från Saragassohavet i Karibien till ostkustens skärgårdar och insjöarna i Sveriges inland. Detta innebär givetvis en rad påfrestningar förknippade med förändringar i miljön, naturliga eller orsakade av människans leverne. Är det någon art som skall behandlas med internationella överenskommelser skall det givetvis vara ålen. Om Sverige går före med ensidigt nationella åtgärder så minskar givetvis trycket på behov av åtgärder från övriga länder. Sverige skickar ju signalen att ”vi kan dra ner – det klarar vi” medan Danmark och Nederländerna t.ex. inte vidtar någon åtgärd och kan glädas åt att fisketrycket minskat på denna internationella art tack vare Sveriges agerande. Vi anser att samtidiga åtgärder inom EU är ett krav.

Rödlistning, argument för fredning. Men både ål och torsk är rödlistade

Vi accepterar givetvis den forskning som visar att det numera är avsevärt färre glasålar som når Sveriges kust. Detta är alarmerande. Men det saknas en kunskap om i vilken utsträckning de glasålar som kommer hit och som fördelas över landet inte klarar sig bra. Det finns ändå gott om exempel längs kusterna på att det finns rikligt med uppväxande ål av alla storlekar. Det räcker med att fråga skärgårdsfiskarna om detta.

Myndigheternas åtgärd att föra upp ålen på ”rödlistan” delas också med torsken. Den står också där som ”starkt hotad”. Vi har inte uppfattat att Fiskeriverket har för avsikt att fridlysa torsken. Tvärtom är det här uppenbart att man skall vandra vägen över internationella överenskommelser med kvoter och tider utan nationella särregler. Det finns heller inte något förbud för fritidsfiske eller för de som bara tar upp torsk för sitt eget husbehov.

Uppochnervända åtgärder

Mer uppochnervänt än Fiskeriverkets förslag till åtgärder kan man knappast tänka sig. I stället för att diskutera t.ex. begränsning i tiden för fisket genom att ta bort några månader, eller begränsning i antal redskap, så säger man att de som fiskar för lite (400 kg per fiskare och år) skall stoppas medan de som fiskar mer får fortsätta.

Vi ber Fiskeriverket stanna upp lite och fundera. Vad blir nästa förslag när vi närmar oss skarpa åtgärder för att skydda den rödlistade torsken? Allt fritidsfiske och kustfiske med nät förbjuds. Bara de stora trålarna kommer att tillåtas!

Fiskeriverket måste komma med förslag som kan vinna människors respekt och förståelse. Annars är givetvis risken att man inte når det mål man vill uppnå.

Minimimått och redskapsbegränsningar förbryllar

Det registrerade yrkesfisket bedöms vara ca 600 ton. Fiskeriverket vill med sitt förslag om att hindra alla som har färre och mindre redskap, uppnå en teoretisk minskning med ca 65 ton samt dessutom ytterligare 50 ton med de ökande minimimåtten.

Fiskeriverket konstaterar att av det yrkesmässiga svenska ålfisket på ca 600 ton tas över 1/3 i Västra Götaland. Det är då intressant att se att de två åtgärder som normalt brukar diskuteras; minimimått och redskapsbegränsningar föreslås speciellt gynna ett mer omfattande fiske just i

detta län. I resten av Sverige vill man höja minimåttet till 65 cm medan det vid Hallands - och Bohuskusten skall räcka med 45 cm. De biologiska argumenten för denna skillnad saknas.

Även regeln att en enskild fiskare får fiska med upp till 600 ryssjor är uppenbarligen riktad till västkusten som har ett fritt fiske för alla som vill. Så många ryssjor har aldrig ostkustens eller insjöarnas fiskare som måste hålla sig till den enskilda fiskerätten. Där är man van att anpassa fiskeansträngningen till de fiskevatten man äger eller arrenderar. Det är märkligt att Fiskeriverket inte ens pekar på fördelarna av en mer balanserad fiskeansträngning inom vatten med lokal förvaltning. Tvärtom är det just denna kategori yrkesfiskare som kommer att stoppas.

SRF begär att förslaget tas tillbaka

Mot bakgrund av de argument och betänkligheter begär Skärgårdarnas Riksförbund att förslaget om fredning av ålen tas tillbaka. Vi anser att Sverige skall fortsätta att följa och påverka arbetet på EU-nivå för att åstadkomma samtida gemensamma ansträngningar för att skydda ålen för framtiden.

Den 30 oktober 2006

Enligt uppdrag

Bengt Almkvist
Förbundssekreterare

Skärgårdarnas Riksförbund
Missjö 614 98 Sankt Anna